

Pjesme

SONJA DELIMAR

Skidanje povoja

(Maji Kušenić Gjerek uz *Marija Magdalena u pelenama*)

Kad sama sebi ne znam točno reći
Zbog čega plačem, od čega sam luda,
Pomislim – to je On me, govoreći,
Stvorio takvom izricanjem suda.

Glupača, veli. (Misli da sam glupa?)
Đubre od žene. (Zaista to kaže?)
Sad se već smijem dok slušam što lupa,
I pitam – tko tu kome oči maže?

U redu, možda ponekad sam guska,
Ali je nešto znano čak i meni:
Psovati Boga rabota je ljudska,
A Bog je ljubav... čovjeku i ženi.

Pa skidam povoj i s oka i s uha
I brišem suze – nit' slijepa nit' gluha.

Pustinjsko dijete

(Tinu Lemcu uz *U podzemnim hodnicima*)

mene je lako
i riječju
nahraniti

kažeš li sunce
kolajna
nebo
grana i let

vidjet ćeš: već mi i pretječe

zato za svaki slučaj dodaj i: rudokopi

jer znaš: ništa neće biti teško
kao održati glad

13 Blesavih strofa (i ne bez vraga)

(Saši Ceciju uz *Jednom je jedno dijete pitalo*)

K vratima tajne kad misao kreće
 (I silno želi prijeći preko praga),
 Uvijek se nađe tih što bi da spriječe
 Korak joj riječju: – Nije to bez Vraga...

Radoznalost je ubila i mačku...
 Drži se zato utabane staze...!
 (Poslovice vade – na listu dugàčku –
 Pitam se gdje ih samo pronalaze!)

– Kad smo kod mačke... zašto mačke predu? –
 Još ne izustim, oni se već krste:
 – S djetetom ovim nije sve u redu,
 U tome Đavo ima svoje prste!

No, meni opet Vrag ne daje mira,
 Pitanja sto mi u glavi se roji:
 Kako to žica na gitari svira
 I kako voda u oblaku stoji?

Zašto zapravo transformator zuji?
 Kako pucaju ispali špageti?
 Određuje li vjetar koji struji
 Brzinu pčele koja cvijetu leti?

Ima li isti broj grama u toni
 Ako se mjeri olovo i perje?
 U kojem spinu lete elektroni
 I što bi bilo krivo pravovjerje?

Zašto zapravo i kako djeluje
 Kvadratni zakon reciprociteta?
 A tko se smije kad ozbiljno čuje
 Za jedinicu... e r o t i c i t é t a?

Zašto nam ptice ne daju i mlijeka,
 Zašto od piva obilno se piša?
 I što ako miš promatra čovjeka
 Dok čovjek misli da promatra miša?

Zašto pušimo algoritme lude,
 Alternative i nemoguće sheme
 Kojim muljaju oni što nam nude
 Laka rješenja za teške probleme?
 (...)

Ti što im živce pitanja već troše
(Bez odgovora... pa im nisu draga),
Opet će reći: – Pitati je loše
I pitajući samo tražiš Vraga!

Al' gle ideje! (Možda nije loša.)
Lucifer i Vrag... nije li to jedan?
Ako »Lucifer« znači »Svjetlonoša«,
Nije li tad Vrag Stvoritelja vrijedan?

Možda se čini blasfemijom čistom
Da bi to igdje bilo podudarno,
Ali bi lako moglo biti isto
Ako nam riječi znače – arbitrarno.

Pa da i nisu baš potpune laži
To da od Vraga dolaze čudesa,
Tko na pitanja odgovore traži,
Na bolji način bira biti Blesa(v).

Prometej

(Ivanu Kopriću uz *Visoka temperatura u svemiru*)

Na početku val je nastao u umu.
Il' bijaše pogled što potiče tijelo
Na čudesnu igru po svemirskom drumu
Od koje sve plamti lucidno i vrelo.

Nastao od zvijezde, poput zvijezde goriš
I ničega nema da ti oganj zatre.
Vatrometi pršte, gore meteori
Dok u međunožju pulsar pali vatre.

I dok ljubiš maglu sred svemirske tame,
Sjaj nebule svake tvoje patnje vrijedi.
I jedna ti želja – darovati plamen –
Makar poznaš zakon, i znadeš što slijedi:

Raspeće na stijeni – na suncu i vjetru –
I orao Eton što ti jede jetru.

Potonuli grad

(Predragu Luciću uz *Sve tužniju utvaram knjigu*
[*Venezia – Krefeld*])

Pjesmu o tebi – ili je o drugom –
A svu od riječi zastalih u grlu,
U neku knjigu i ja ću, sa tugom,
Nenapisanu, dakle – neumrlu.

Knjigu ću skriti u potkrovlje stana,
Ali bez krova i bez uporišta,
Da joj adresa nikom nije znana,
Tamo gdje mi je sve i više ništa.

I uzdahe ću, kad mi bude dosta
Vraga i Boga – ima li što gore –
Na nekoj zimi, već sa nekog mosta
Zavitlati i baciti u more,

A onda tamo, zaboravivši jad,
Tražiti tebe – k'o potonuli grad.

Sonja Delimar profesorica je hrvatskoga jezika u koprivničkoj Gimnaziji »Fran Galović«. U struci je napredovala do statusa savjetnice, a suradnica je i Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje kao članica stručne radne skupine za izradu zadataka državne mature.

Godine 2016. objavila je pod pseudonimom Glorija Jagoda Magdalena zbirku pjesama *Zavođenje Zeusa*. Ciklusi pjesama izašli su joj u časopisima *Forum*, *Kolo*, *Vijenac*, *Riječi*, kao i na nekoliko internetskih portala. Ove, 2021. godine u izdanju Matice hrvatske objavljuje zbirku *Biti ili ne biti (svoja)*, zasnovanu na, kako stoji u podnaslovu, poetskim dijalozima s (gotovo stotinjak) hrvatskih autora, predstavivši se kao inventivna i postmodernističko-maniristička autorica, velika poznavateljica hrvatske književne povijesti i eruditkinja sklona ironiji i autoironiji, egzistencijalnim propitkivanjima i duhovitim obratima.